

یہودائے کاگد

یہودائے کاگدئے پَجَّار

یہودائے کاگد گوْن دِیم دئیوْکئے نام و
گوْنڈِین دروْت و درہباتِیا بندات بیت و
پہ ہما مردمان کہ کاگد نبشتہ کنگ
بوْتگ، آیانی پَجَّار ہم بنداتا مان انت.
نبشتہ کنوْک وتی پَجَّارا اے پئیما کنت:
”آکوبئے برات، ایسا مسیہئے ہزمتکار،
یہودا.“ ایسا مسیہئے یک براتیئے نام ہم
آکوب ات و دگہ براتیئے نام یہودا ات،
پمیشکا بازیْن زانتکاریئے ہیالا اے
کاگدئے نبشتہ کنوْک ایسا مسیہئے براتین
یہودا انت. ایسائے برات یہودا،
اورشليمئے کلیسائے سروْکے ات، بلہ
یہودائے بارئوا دگہ ہج زانگ نبیت.

یہودائے کاگد پہ ہما گوانک جتگینان

نبشته کنگ بوتگ که ”هُداین پتا دؤست
 أنت و په ایسا مَسِیْهئیگی گۆن شَرّین
 پهریزه دارگ بوتگ أنت.“ اے هبرئے هچ
 یشانه نیست که اے مردم کجا نِندوک
 بوتگ أنت. بله کاگدئے تها لهتین جیڑهئے
 نام گرگ بوتگ. یهودا گوشیت که بازیں
 مردمے باورمندان نارهبندیں کار سوچ
 دئیگا انت و اے ردین کاران شَرّین کار
 سابت کنگئے واستا مسیھی تالیمان ردین
 مانا دئیگا انت. باورمند پریشان آنت که
 چۆن اے مردمان چه وت دور بداریں و
 وتا چه ایشانی ردین سر و سوچان
 برگینین. اے کاگدئے بازیں هبرے پترسئے
 دومی کاگدئے هبرانی پیما انت.

اے کاگدئے مستریں مکسد وانوکان
 چه هما ردین مردمان هُزار و هبردار کنگ
 انت که رُمبئے تها ردین تالیم و
 نارهبندیں کاران دیما برگا أنت. اے گپئے
 سرا زور دئیگ بوتگ که باورمند وتی
 ایمانا مُهکم بکننت که اے ردین مردمانی

دِیما داشت بکننت و دگه مردمان هم په
اے کارا دلَبَدّی دات بکننت.

① چه آکوبئے برات، ایسا مَسِیھئے
هزمتکار، یهودائے نیَمگا،

په هما گوانک جتگیّنان که هُدايْن پتا
دوْست اَنَت و په ایسا مَسِیھئیگی گوْن
شَرّیْن پهریْزے دارگ بوتگ اَنَت. ②

شمئے سرا رهمت، سُهَل و آسودگی و مِهَر
گیّش و گیّشتر بات.

دروْگین استادانی آسر و اکبت

③ او دُردانگان! واهگدار اَتان په شما
هما رَکگئے بارئوا بنیسان که ما سَجّهیْن
آییئے شریکدار ایْن. بله من زلورت دیست
که گوْن اے چیْزانی نیسگا، شمئے دلا
شوْک پیْدا بکنان تان په هما باوْرا جُهد
بکنیّت که یک رندے پلگارتگیّنان دئیگ

بوتگ و تان ابد گۆن ماشما گۆن بیت.

۴ چیا که لهتین آنچین مردم چیرکایی

شمئے نیاما پُترتگ که وتی بیهداییئے
سئوبا چه پیسرا میاریگ کنگ بوتگ آنت.
آ هُدائے رهمتان تاب دئینت و په وتی
بیننگین کار و واهگان کارش بندنت و
مئے یک و یکدانگین واجه و هداوند،
ایسا مسیها نمَنت.

۵ شما اے سَجّهین چیزان سرپد

بوتگیت و زانیت، بله لوئان شمارا تهتال
پرینان که هداوندا یک برے وتی کئوم
چه مسرا رگینت، بله آ که بیپاور آنت
رندترا گار و بیگواهی کرتنت. ۶ آیا

هما پریشتگ هم تان دادرسیئے مزنین
روچا تهاروکیا گۆن ابدمانین زمزیلان
بستگ آنت که وتی اهتیارئے بُرز و بلندین
گذرش نزانن و وتی جاگه اش یله دات.

۷ همه پیما، سدوم و گموره و کر و

گورے شهرانی مردم، که همایانی ڈولا
 بینگی اش کرت و نارهبندی واهگانی
 پدا کپنت، ابدی آسا پرینگ بوتنت تان
 په دگران درس و ابرت بنت.

⑧ انچش، گون اے سجھین

سرگوستانی زانگا، هما مردم که وتی
 وابانی تھا زندگ انت، وتی جسم و جانا
 پلپت و گندگ کنت، اهتیارا نمئت و
 آسمانی زورمندان سُبک و بے ازت کنت.

⑨ تننا مزیں پریشتگ میکایلا، آ

وهدا که موسائے جوئے بارئوا گون
 شئیتانا یک و دویی کرت، اے تهم و
 جریت نیست ات که شئیتانا سُبک و
 میاریگ بکنت. تنها گوشتی: ”هداوند

ترا سزا بدئیات.“ ⑩ بله اے، هما

چیزانی سُبکی و بیهرمتیا کنت که آیانی
 بارئوا هچ نزاننت. اے مردم ناسرید و
 بیزبانین جانورانی پیما، وتی سرشتے
 رندا کپنت و اے پیما گار و بیگواه بنت.

١١) بژن و اپسۆز په آيان! چيا كه

كائنئى راها رئونت و وتى سوتانى پدا
بليامئى گمراهيا كپنت و كورائى سركشيا
بيران بنت. ١٢) اء مردم، شمئى

پرمهرين باورمندى ديوانان، وهدء په
بيپرواهى گون شما هوړيگا وراك ورنټ
په شما بنامى و پولنگه بنت. اء هما
شپانك انت كه تهنا وتى جندئى يزور
كنگئى رندا انت. هما بيهورين جمبر انت
كه گواتش بارت. هما دگالى درچك انت
كه بيبړ و بپريشگ انت و دو بر

مړتگ انت. ١٣) اء زړئى هما مستين

چئول و مئوج انت كه وتى شرمناكين
كارانى كپ و گجان در ريچنت. هما گسر
و سرگردانين استار انت كه تهارتريين
تهاروكى آيانى ابدى آسر و اكبت انت.

١٤) هنوك كه آدمئى هپتمى نسل و

پدريچ ات، اشانى بارئوا چش پيشگوئى

ڪنت و گوشتیت: ”هڏاوند ڳوڻ وتی
 لڳانی لڳین پلگارتگیڻان ڪئیت، (۱۵) تان
 سڄھینانی دادرسیا بڪنت و اے بیھداین
 ناباوران په آیانی سڄھین گندهکاریان و
 په هما سڄھین سلین هبران که اے
 بیباورین گنهکاران آییئے هلاپا
 گوشتگانٽ، میاریگ بڪنت.“ (۱۶) اے
 مردم، گله گزار، ایرازگر و وتی بدکاری و
 سلین واهگانی بُدڌگیڻ اٽ، په وت پھر
 بندنت و په وتی نپ و سوتان ڳوڻ
 چاپلوسی و چرپ زبانی مردمان ستا
 ڪنت.

باورئے سرا مھر اوشتگ

(۱۷) جی، او دُردانگان! شما مئے
 هڏاوند ایسا مسیھئے کاسیدانی
 پیشگوئیان وتی یاتا بداریٽ (۱۸) که
 شمارا گوشتیش: ”گڏی زمانگا، انچین
 ریشکند ڪنوڪ و دی بنت و کاینت که وتی

بِيْهُدَايِي و سِلِّ و بَدِيْن وَاھْگَانِي رَنْدَگِير
اَنْت. (۱۹) اے، دنيايي مردم اَنْت، چہ
ھُدائے روھا زبھر اَنْت و جتايي دئور
دئينت.

(۲۰) بلہ او دُرْدانگان! شما وِتا چہ پاک
و بے ائيبِيْن ايماننا مھر و مُھکم بکْنِيْت و
گُون پاکِيْن روھئے مَدتا دُوا بلوْئِيْت. (۲۱)
وِتا ھُدائے مِھراني ساھگا بدارِيْت و مئے
ھُداوندِيْن ايسا مَسِيھئے رھمتئے اِنْتزار و
ودارا بِيْت کہ شمارا پھ نميرانِيْن زندا
سَر کنت. (۲۲) گُون آ لھتِيْنا کہ دودل اَنْت
مِھربان بِيْت، (۲۳) لھتِيْنا چہ آسا بگَشِيْت
و بَرگِيْنِيْت و دگہ لھتِيْنا رھمت پِيْش
بدارِيْت بلہ گُون تُرس و لَرز و چہ آياني
جامگان ھم نِپرت بکْنِيْت کہ آياني جِسمِ
پليت کَرْتگ اَنْت.

ستا و سنا

٢٤ هما که شمارا چه ټگل ورگ و

کپگا مَهر داشت کنت و بے ائیب و گوڼ
مزنڼ شادمانیے شمارا وتی پرشئوکتڼ

درگاها برت و سر کرت کنت، ٢٥ مئے

یک و یکدانگڼ هُدا و رَکڼوڅکا، مئے
هُداوند ایسا مَسیهئے و سیلها، چه ازل،
اټون و تان ابد شان و شئوکت و واک و
کدرت برسات! اَنچش بات. آمین.